

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

3:dje årg.

Den 6 Oktober 1901

N:r 1

Återgiftande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: *Oscar II* (med 1 porträtt). *Ögonblicksbilder från konungens besök å Hven och i Landskrona* (med 10 illustrationer). *Pansarbåten "Wasas" stapel-flöpning* (med 2 illustrationer). *Dramat i Vänersborg* (med 1 illustration). *Olyckan i Kaiser Wilhelm-kanalen* (med 1 illustration). *Millionbranden i Bergen* (med 1 illustration). *Järnvägsmissödet vid Grängesberg* (med 1 illustration). *"Lord Quex" å Dramatiska teatern* (med 1 illustration). *Charlotte Wiehe-Béreny* (med 2 porträtt). *Ryska kajsarparets besök i Frankrike* (med 6 illustrationer). *Ett nytt svenskt skulpturverk* (med 1 illustration). *Ali Nouri Bey* (med 1 illustration). *Ett vackert exempel* (med 1 illustration). *Svenska guldgräfvare i Klondyke* (med 3 illustrationer). *Ungdomskärlek*. Originalskiss för HVAR 8 DAG af Saxo. *Vårt nyaste konsultativa statsråd* (med 1 porträtt). *Det senaste lungsotsanatoriet* (med 1 porträtt). *Fredrik Akerblom †* (med 1 porträtt). *Göta Par Bricoles hundraårsfäst* (med 4 porträtt). *Veckans porträttagalleri* (med 11 porträtt).

BONNIERS TRYCKERI AKTIEBOLAG. GÖTEBORG. 1901.

KONUNG OSCAR II.

Ett unikt porträtt, taget vid Rosendals slott, återgifvet af HVAR 8 DAG med h. m:ts nådiga tillstånd.

ÖGONBLICKSBILDER FRÅN KONUNGENS BESÖK Å HVEN OCH I LANDSKRONA.

Specialfotografier för HVAR 8 DAG.

Foto. Arvidsson, Landskrona.

KONUNGENS LANDSTIGNING Å HVEN.

Foto. Rangnitt, Helsingborg.

KONUNGEN ÅKER TILL JAKTEN jämte prins Carl och öfverhofjägm. Ankarcrona.

Vi fortsätta här serien af bilder från konungens vistelse på Hven lördagen den 21 september. Vid sjutiden på morgonen lämnade Drott med konungen och prins Carl ombord Helsingborgs hamn samt styrde ut på Sundet mot Hven, dit kungafartyget anlände kl. 8,15 samt lade till vid Bäckvikens hamn, där en vacker äreport var rest.

Därpå afreste konungen i vagn till jaktområdet, där han till kl. 12 afjagade fyra dref i trakten söder om kungsgården. Resultatet blef 244 harar, af hvilka konungen själf nedlade 50. Efter en lätt lunch i det fria, vid hvilken h. m. presiderade på sitt sedvanliga förbindliga och artiga sätt, afjagades ytterligare tvänne dref, hvarvid ytterligare 42 jössar fingo bita i gräset. Vid femtiden afslutades jakten, och middag intogs ombord å »Drott». Under hela jakten rådde det präktigaste »kungaväder».

Följde så på söndagen Tycho Brahe-fästen, då konungen landsteg kl. 11, hvarpå han åhörde

högmässan i S:t Ibbs kyrka med predikan af biskop Billing. Omedelbart från kyrkan begaf sig konungen, åtföljd af de närvarande, upp till Uranienborgs ruin, där riksantikvariern Hildebrand höll högtidstalet öfver den store astronomen. Före och efter talet utfördes sång af en fyrdubbel studentkvartett. Konungen gjorde därefter med riksantikvariern som ciceron ett besök i ruinerna, där man uppställt den

Foto. Rangnitt, Helsingborg.

KONUNGEN INTAGER FRUKOST MED PRINS CARL OCH HOFJÄGM. ANKARCRONA.

KONUNGEN OCH PRINS CARL GENOMGÅ DREFLISTORNA.

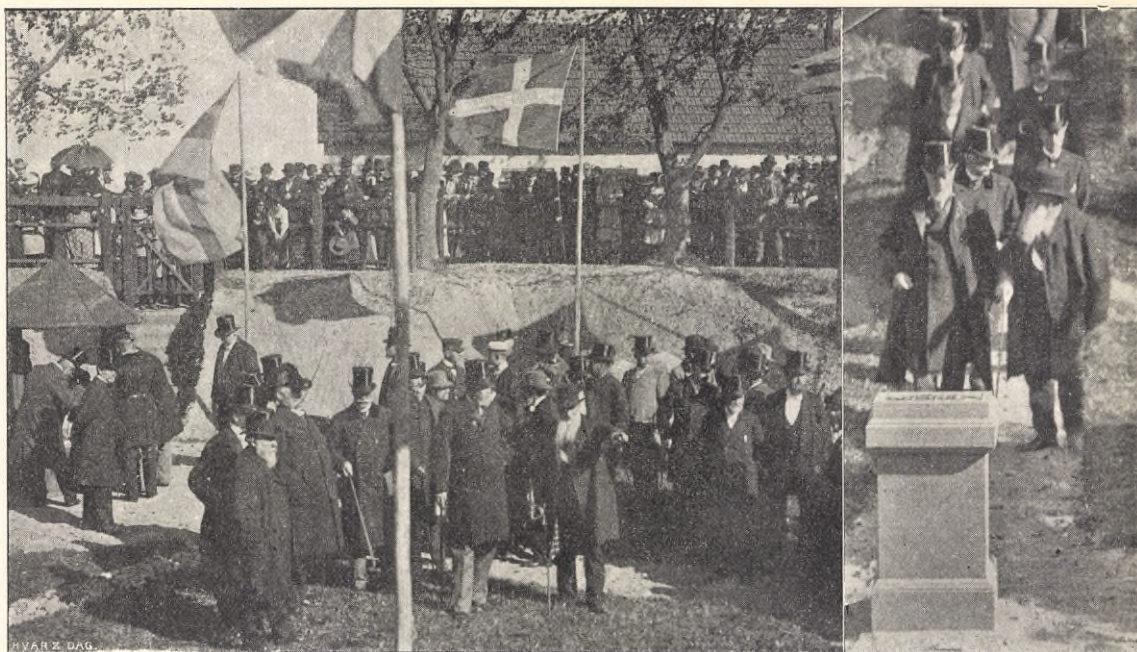

Foto. Rangnutt, Helsingborg.

RIKSANTIKVARIEN HILDEBRAND VISAR KONUNGEN RUINERNA.
(Särskildt observeras Tycho Brahes brunn).

KUNGABESÖKET PÅ HVEN:
Konungen beser fornlämningarna.

gamla träbyst af Tycho Brahe, som länge förvarats i öns kyrka, och hvilken skall tjäna till modell för den bronsbyst, som den igångsatta subskriptionen afser åstadkomma. Midt i ruinen var uppsatt en af konungen skänkt metalltafla, å hvilken i upp-

höjdt arbete ses en planritning af det gamla Uranienborg.

Sedan konungen äfven besett Stjerneborgsruinen, begaf han sig ombord på Drott, hvilken vid 3-tiden anlände till Landskrona, som var syn-

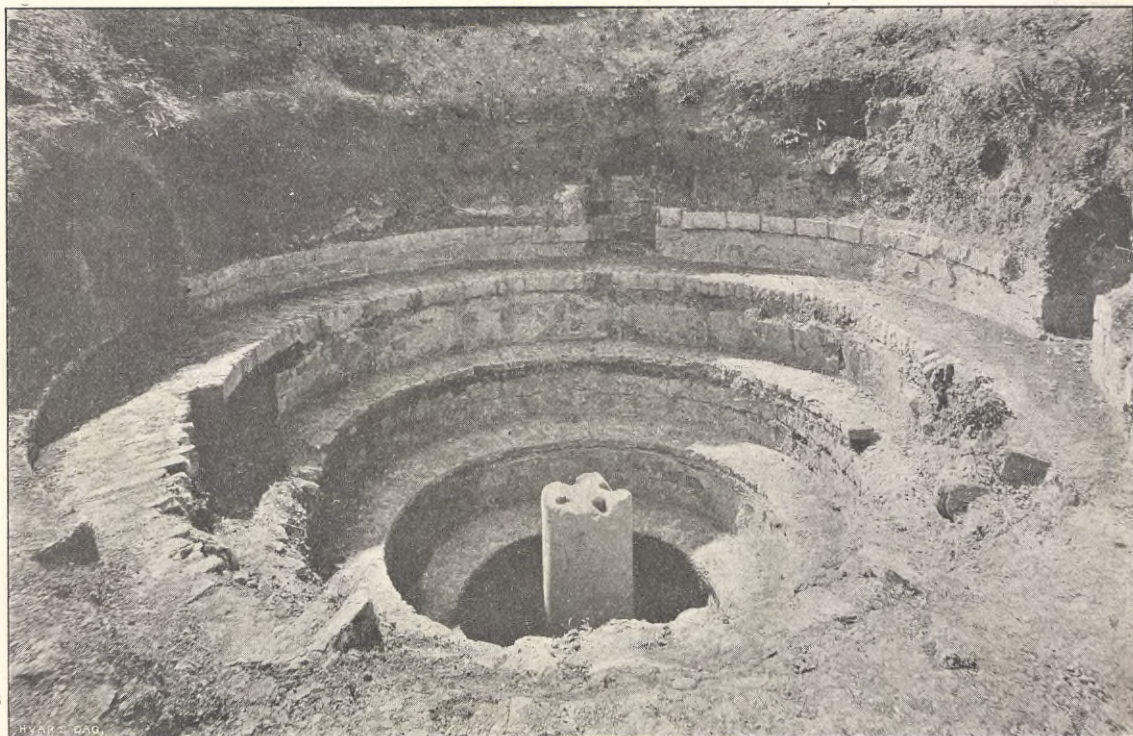

Foto. Arvidsson, Landskrona.

UTGRÄFNINGEN AF STJERNEBORG Å HVEN.

Foto. Christensen, Landskrona.
TYCHO BRAHES BYST PÅ HVEN.

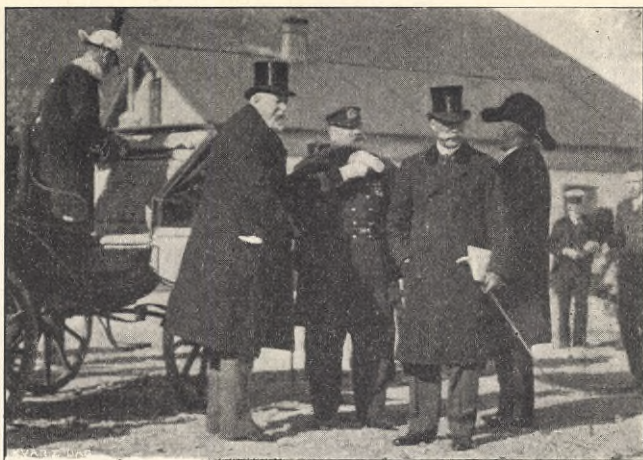

Foto. Rangnitt, Helsingborg.

KONUNGEN LÄMNAS HVEN PÅ VÄG TILL LANDSKRONA.
I h. m:ts sällskap öfverhofjäg. Ankarcrona, landsh. Dickson och
kommendörkapt. greve Ehrensvärd.
En ny uppenbarelse på Hven är den uniformerade poliskonstapeln.

nerligen rikt flaggprydt, och där stora människomassor voro i rörelse. Konungen hälsades välkommen af borgmästaren, företog en promenad i vagn genom den fästsmyckade staden samt åsåg å den nybyggda teatern en tablå, föreställande de 9 sånggudinnorna. Därefter gafs middag å Stadshuset, hvarvid konungen svarade på de för honom och drottningen utbrakta skålarne på sitt värtaliga och hjärtliga sätt.
På kvällen afreste h. m. till hufvudstaden.

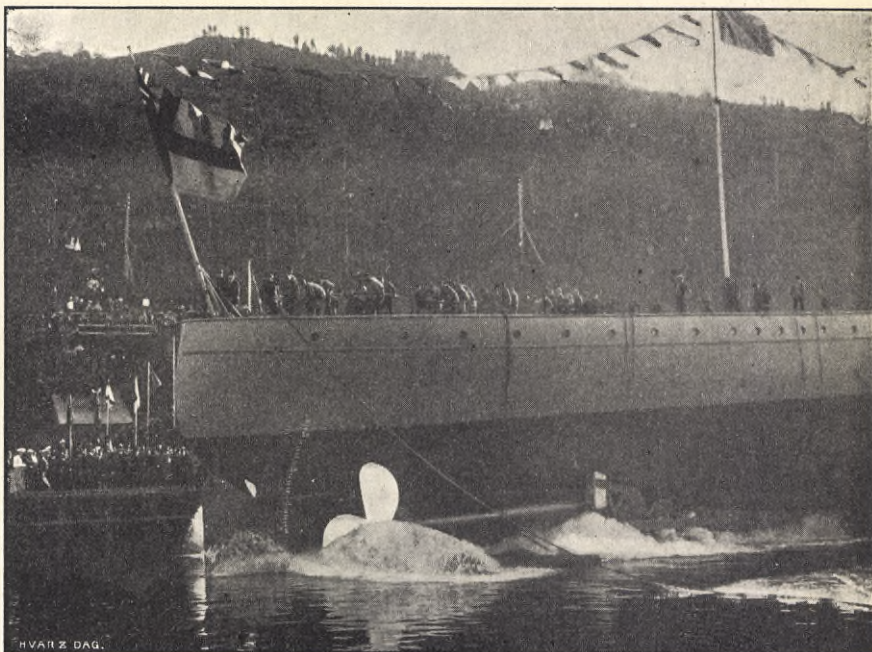
Foto. Rangnitt, Helsingborg.

KONUNGEN HYLLAS I LANDSKRONA.

PANSARBÅTEN »WASAS» STAPELAFLÖPNING.

Med stor högtidlighet gick vår nyaste pansarbåt den 25 september af stapeln vid Finnroda varf strax utanför Stockholm, där båten byggts. Den påbörjades i mars 1900, och har arbetet sålunda gått raskt undan. Det är den fjärde pansarbåten af detta slag, som byggts vid Finnroda. »Wasa» skiljer sig dock från de öfriga därigenom, att de vanliga kasmatterna här blifvit utbytta mot sex vridbara torn. Den är därjämte i likhet med »Dristighet» och »Åran» samt systerbåten C försedd med sidoutskjutningstuber.

Pansarbåtens sjösättning bevestades af konungen, drottningen, hvilken gaf båten dess namn, samt prinsarne Eugen och Bernadotte. Äfvenså närvaro statsrådets ledamöter och corps diplomatique. För de k. personerna hade en särskild läktare uppförts. Det härliga vädret och de lätta kommunikationerna hade för öfrigt lockat flera tusen personer till platsen. Stapelafloppningen försiggick på bästa sätt utan något som helst mankemang.

HVALTZ DAG.
Foto. Lindahl, Stockholm.

PANSARBÅTEN »WASA» GLIDER NED I SJÖN.

Drottningen uttalade orden:

»På konungens befallning skall denna pansarbåt bära namnet »Wasa». Lycka och framgång följ den med Guds bistånd till fäderneslandets väl!»

Härpå gled den väldiga kolossen raskt ned i det element, som den hädanefter skall tillhöra.

Den traditionella dopchampagnen uteblef här. Vi uttala oss icke för eller emot detta bruk, men fastslå, att en värdigare, högtidligare och vackrare stapelafloppning än »Wasas» icke låter tänka sig.

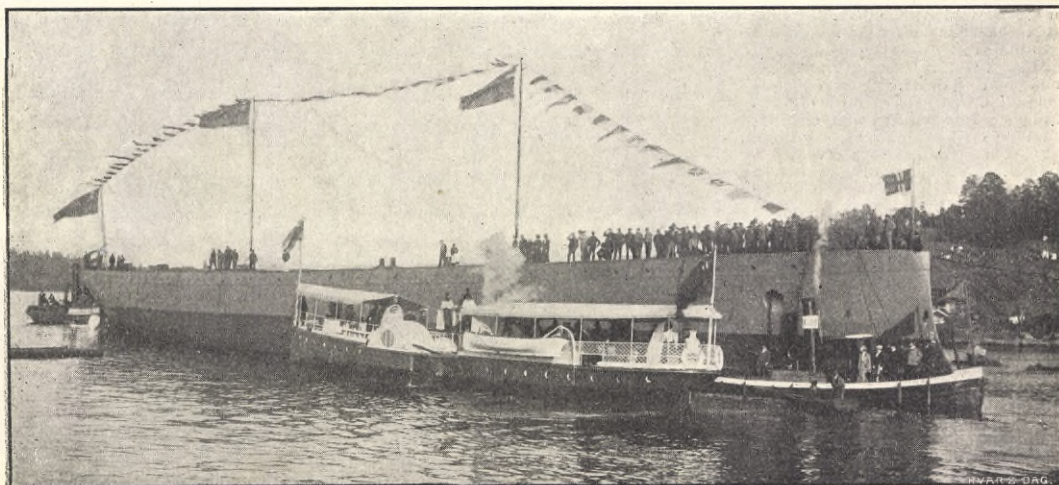

Foto. Lindahl, Stockholm.

PANSARBÅTEN »WASA» EFTER STAPELAFLÖPNINGEN. Vid sidan om »Wasa» synes »Sköldmön» med de kungliga personerna ombord.

DRAMAT I VÄNERSBORG.

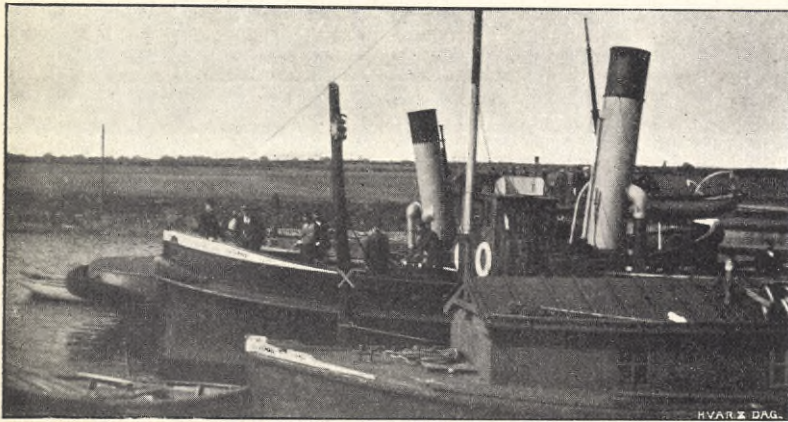
Natten till måndagen den 23 sept. uppstod eldsvåda i ett i utkanten af Vänersborg beläget hus. Sedan brandkåren lyckats begränsa elden och man inträngt i huset, påträffades liken efter arbetarne W. Pettersson-Hall och G. Wicklund, den förre med skadad hjärnskål. Bredvid dem fann man en blodig yxa. Förut på natten hade ett dryckesgille ägt rum i huset, hvarvid det tycks ha gått mycket blodigt till. De omkomna voro helt unga män samt efterlämna båda hustru och hvar sitt barn. Hustrurna hade af sina män körts ut ur huset midt i natten. Vidlyftiga förhör ha hållits, men någon klarhet har man ännu icke lyckats få, om huru egentligen tillgått vid det hemska dramat. Dock misstänkes starkt, att ett brott föreligger, och pågå undersökningarne när detta skrives.

Foto. Eiserman & Co., Vänersborg.

HUSET Å SJÖBERGET I VÄNERSBORG EFTER BRANDEN.

OLYCKAN I KAISER WILHELM-KANALEN.

Amatörfoto. Sahlberg, Gbg.

DEN SJUNKNA ÅNGARENS AFBRUTNA AKTERMAST (x) SAMT FLAGGSTÅNG STICKA UPP UR VATTNET.

Den svenske ångaren »Wil-ly» påseglades natten mellan den 7 och 8 sept. af den danske ångaren »Nexos» från Esbjerg i Kaiser Wilhelm-kanalen 48 km. från Brunnsbüttel, kanalens ändpunkt vid Nordsjön. Besättningen räddades. Den sjunkna ångaren ligger i kanalens längdriktning på 8 meters djup samt är icke hinderlig för trafiken.

MILLIONBRANDEN I BERGEN.

Efter en korrespondens och fotografi till HVAR 8 DAG af Annie Wall.

En förskräcklig och ödeläggande eldsvåda har som bekant hemsökt Norges andra stad natten till söndagen den 22 sept. Elden hade utbrutit i ett varumagasin på den gamla smala Strandgaden, och grep med otrolig fart omkring sig i de gamla trähusen. Lågorna slog högt upp mot skyn och belyste hela staden med sitt hemska, röda sken. Okring femtio hus blevo lågornas rof, innan den tappra brandkåren ens någorlunda hunnit begränsa elden. De brunna magasinbyggnaderna voro fyllda med nyinkomna dyrbara varor: 20,000 säckar mjöl, massor af skinn och hudar samt konolialvaror ha brunnit, och totalförlusten anslås till cirka 7 å 8 millioner. Nästan allt af det brunna var försäkradt, men naturligtvis äro förlusterna ändå stora.

De fartyg, skutor och prämar, hvilka lågo förtöjda vid kajen nedanför brandsället, fattade eld och måste brinnande bogseras ut ur hamnen. Likaså ett par större ångbåtar. Några skutor brunno ned. Tyska Bryggan hotades en stund svårt af det nedfallande eldgnisträget från exploderande fotogénfat m. m. Det blåste skarpt från sydost, men hade nordlig vind rådt, skulle utan tvifvel hälften af staden ha strukit med. Innan elden hade hunnit att begränsas, såg det likväl en stund så hotande ut för hela Bergen, att man från fästningen afsköt trenne alarmskott, hvilket betydde, att stor fara hotade staden. Elds-

DE BRINNANDE VARUMAGASINEN, sedda från hamnen.

vådan har kraft tvänne människolif. En brandsoldat slogs ihjäl under ett instörtande hus, och en annan blef så svårt lemlästad, att han kort därpå afled å sjukhuset. Ännu vet man intet med säkerhet, om hur branden uppstått.

JÄRNVÄGSMISSÖDET VID GRÄNGESBERG.

HVAR DÅG.

Foto. Hansson, Grängsberg.

DET GRÅBERGSLASTADE TÅGET RUSAR UTFÖR EN FyllningsBANK.

Lördagen den 7 sept. inträffade vid Grängesberg ett missöde, som likväl dess bättre aflöpte med endast materiel förlust.

Ett helt »sätt» gråbergslastade järnvägsvagnar, däribland tre stycken å 20 tons last, skulle från järnvägsstationen skjutas ut på en fyllningsbank, men urkopplade därvid en del vagnar,

som jagade utför den lutande banan c:a 600 meter och vid spårets slut undanröjde stoppholmen samt till ett antal af nio störtade nedför branten. Ingen människa skadades, då arbetena för dagen afslutats, men kunde en svårare olycka uppstått, om händelsen inträffat, medan arbetare varit sysselsatta utefter linien.

»LORD QUEX» Å DRAMATISKA TEATERN.

Foto. Rydin, Stockholm.

SCEN HOS MANICURISTEN.

Längst till vänster å fotografien fröken Borgström, längst till höger hr Personne, hvilka innehafva de båda hufvudrollerna.

Dramatiska teatern har haft framgång med sin första nyhet, Pineros komedi »Lord Quex», som visserligen icke besitter något högre värde, men som är väl skriven och har ett spännande innehåll. Uppsättningen är elegant, och första ak-

tens manicure-salong är ju något nytt på scenen. Bland de uppträdande tages priset af den manliga och kvinnliga hufvudrollens innehafvare, hr Personne och fröken Borgström, hvilka förlänat verklig karaktär åt sina respektive roller.

CHARLOTTE WIEHE-BÉRENY.

Den talangfulla danska skådespelerskan, som lagt Paris för sina fötter.

Foto. Juncker Jensen. Kphmn.

Fru CHARLOTTE WIEHE-BÉRENY i pantomimen »Handen».

Fru CHARLOTTE WIEHE-BÉRENY utom scenen.

Det hör väl till sällsyntheterna, att en skådespelerska från Norden lägger Paris för sina fötter, så att hon i årtal där kan uppträda för fulla hus, och under det mest entusiastiska bifall från både publik och kritik. Så har dock varit förhållandet med den talangfulla danska konstnärinnan fru *Charlotte Wiehe*, omgitt med den framstående ungerske kapellmästaren och musikern *Henry Béreny*.

Fru Wiehe, som egentligen ägnat sig åt operettfacket, kom under världsutställningen 1900 till Paris, där hon bl. a. uppträdde i pantomimen »Handen» samt sjöng en del visor och chansoner *på franska* och — som sagdt — gjorde den mest stormande succés, hvilket föranledt, att hennes engagement i Seine-metropolen oupphörligen förnyades. Hon är också

den mest graciösa och »indsmigrende» lilla diva man gärna kan tänka sig, och rör sig, sjunger och spelar med ett behag, som helt enkelt är oemotståndligt.

Fru Wiehe uppträder i dagarna i sitt hemland, där hon naturligtvis är föremål för mycken hyllning och uppmärksamhet. Hon hade också nyligen äran att under tsarbesöket å Fredensborg få visa sig inför de höga gästerna vid det danska hofvet, och äfven här var man öfverförtjust,

Efter avslutandet af den tourné i Danmark, hvarmed hon för närvarande är sysselsatt, kommer konstnärinnan att ställa färdan till Sveriges och Norges större städer, hvadan man äfven i vårt land snart kan hoppas få fälla sitt eget omdöme om Charlotte Wiehes betagande konst.

RYSKA KÄJSARPARETS BESÖK I FRANKRIKE.

Illustrationer efter fotografier och originalteckningar med reproduktionsrätt för HVAR 8 DAG.

Foto de'Hahn, Petersburg.

TSAR NIKOLAI II.

Foto, de Hahn, Petersburg.

TSAREWNAN ALEXANDRA.

Det märkliga politiska förbundet mellan den fria franska republiken i väster och det autokratiska, mäktiga

Ryssland i öster synes vara intimare än någonsin, och tsaren har på sin senaste visit i »la belle France» mottagits med en

RYSKA KÄJSARPARET
i sina privata gemak i Compiègne.

TSARPARET BJUDES SALT OCH BRÖD
vid landstigningen i Dunkerque.

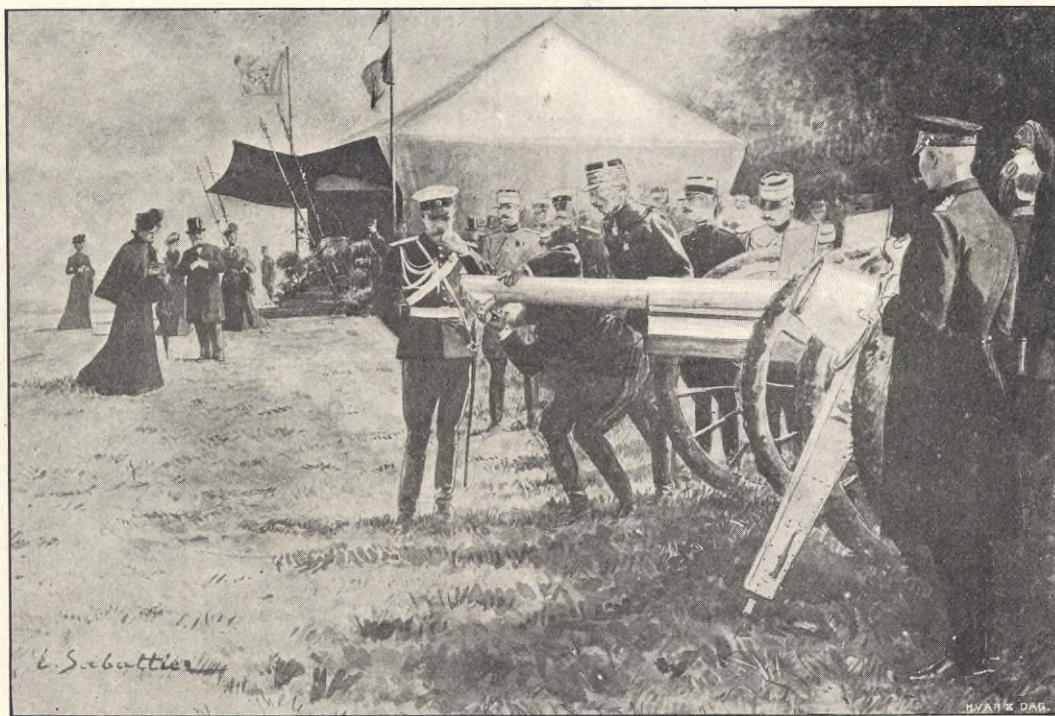

HVAR 8 DAG.

FRANSKA FLOTTREVYN UTANFÖR DUNKERQUE TILL TSARPARETS ÄRA.

entusiasm, så liflig han någonsin kunnat önska. Stortad flottrevy vid Dunkerque, stor militärparad vid Reims och grandiosa fästföreställningar och banketter aflöste hvarandra, och de hjärtligaste tal höllos.

Och resultatet? . . .
Ryssland upptager ett nytt franskt milliardlån och inkorporerar med benäget bistånd Mandschuriet.

HVAR 8 DAG.

TSARBESÖKET I FRANKRIKE: Man förevisar för tsaren de moderna snabbeldskanonerna, af hvilka han synes särdeles intresserad.

ETT NYTT SVENSKT SKULPTURARBETE.

Fotograferadt speciellt för HVAR 8 DAG.

Den byst af Konung Oscar, hvaraf vi i dag återge en för HVAR 8 DAGS räkning tagen bild, utgör en gåfva till Andra Svea artilleriregementes officerskår och är ämnad att få sin plats i kårens mäss i den nya kasern i Uppsala, hvari regementet i dagarne inflyttar. Bysten anländer, efter hvad vi tro oss veta, till Sverige i nog god tid för att kunna figurera vid invigningshögtidigheterna. Skissen till densamma utfördes i våras af vår i Paris bosatte skulptör Carl Eldh under hans vistelse i Sverige, och konungen satt själf modell. Sedermera har den i Paris huggits i marmor.

Konungen framställes, som synes, i generalsuniform, med militärkappan kastad öfver högra axeln, medan vänstra sidan af bröstet visar uniformen med konungens ordnar och det breda serafimerbandet. Bäst lyckadt är hufvudet, hvars rörelse är fullt lefvande. Vissa för konung Oscar karaktäristiska drag, som exempelvis den vackra hållningen på hufvudet, har konstnären synnerligen lyckligt fått fram.

Hvad den senare beträffar, är han icke obekant för våra läsare. Några af hans arbeten, som på salongerna såväl i Paris som hemma tilldragit sig uppmärksamhet, ha vi förut återgifvit, såsom »Douleur d'une mère», »Innocence», »Linnéa», »Daggkåpan» m. fl.

En förstorad kopia af kungabysten håller för närvarande äfven på att huggas i marmor för att jämte afgjutningar af några af våra kungabyster på Nationalmuseum, såsom Gustaf II Adolfs och Gustaf III:s, framdeles pryda det nya svensk-norska legationshotellet i Paris.

Ralph.

CARL ELDHS BYST AF OSCAR II.

SVENSKA HANDARBETEN TILL BERLIN.

Specialfotografi för HVAR 8 DAG af J. Grape, Stockholm.

HANDARBETETS VÄNNERS EXPOSITION AF DE ARBETEN, SOM SKOLA UTSTÄLLAS I BERLIN.

Handarbetets vänner, den alljämt lika lifskraftiga föreningen i Stockholm, hade förliden vecka sin höstutställning, hvilken i år ägde en särskild attraction, därigenom att en stor del af de utställda arbetena om kort tid skola exponeras i Berlin. Handarbetets vänner har redan förut haft en

mindre utställning i den tyska rikshufvudstaden, och denna gjorde så stor lycka, att man nu vill slå ett stort slag för det svenska, kvinnliga, konstnärliga handarbetet, som icke endast relativt, utan äfven absolut sedt befinner sig på en synnerligen hög ståndpunkt.

ALI NOURI BEY.

EN SVENSKFÖDD UNGTURK.

Den bekante svensk-turken Ali Nouri Bey befinner sig för ögonlicket jämte sin hustru i London, där paret ämnar genom föredrag agitera för den s. k. legitimistiska turkiska saken, d. v. s. för Murad V:s återinsättande i sina rättigheter. Ali Nouri Bey, som är svensk och ursprungligen hette Gustaf Noring, hade från början anställning hos en utländsk diplomat, som skaffade honom plats hos en hög turkisk ämbetsman som lärare åt dennes söner. Härigenom kom han in i de turkiska förhållandena, ingick i turkisk diplomattjänst, gjorde ett lysande parti, då han gifte sig med en egyptisk prinsessa — en syster till den bekante Cherif paschas gemål, prinsessan Eminee — samt steg högt i sultanens ynnest. Han utnämndes till generalkonsul i Rotterdam, dekorerades med Osmaniordens kordong o. s. v.

Men i juni d. å. föll han i onåd, afsattes och hemkallades. Men då han på förhand visste, hvilket öde, som väntade honom i Turkiet, där hans afundsmän skulle fungera som domare, föredrog han att stanna i västerlandet, där han nu öppet synes ha anslutit sig till den »ungturkiska» rörelsen.

Vi ha med rätt betydliga svårigheter förskaffat oss speciell reproduktionsrätt till denna bild af vår bekante landsman och hans familj.

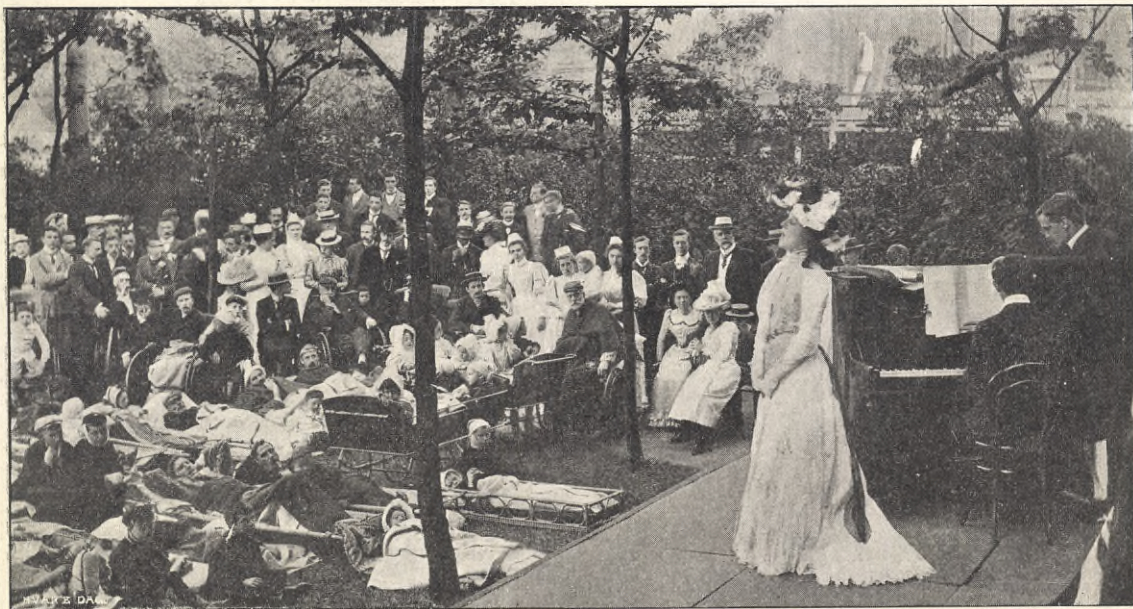

Foto. Biograph Studio, London.

ALI NOURI BEY, hans hustru, prinsessan Hairie Haneem, och deras barn.

ETT VACKERT EXEMPEL.

Fotografi af Harnack, London, med reproduktionsrätt för HVAR 8 DAG.

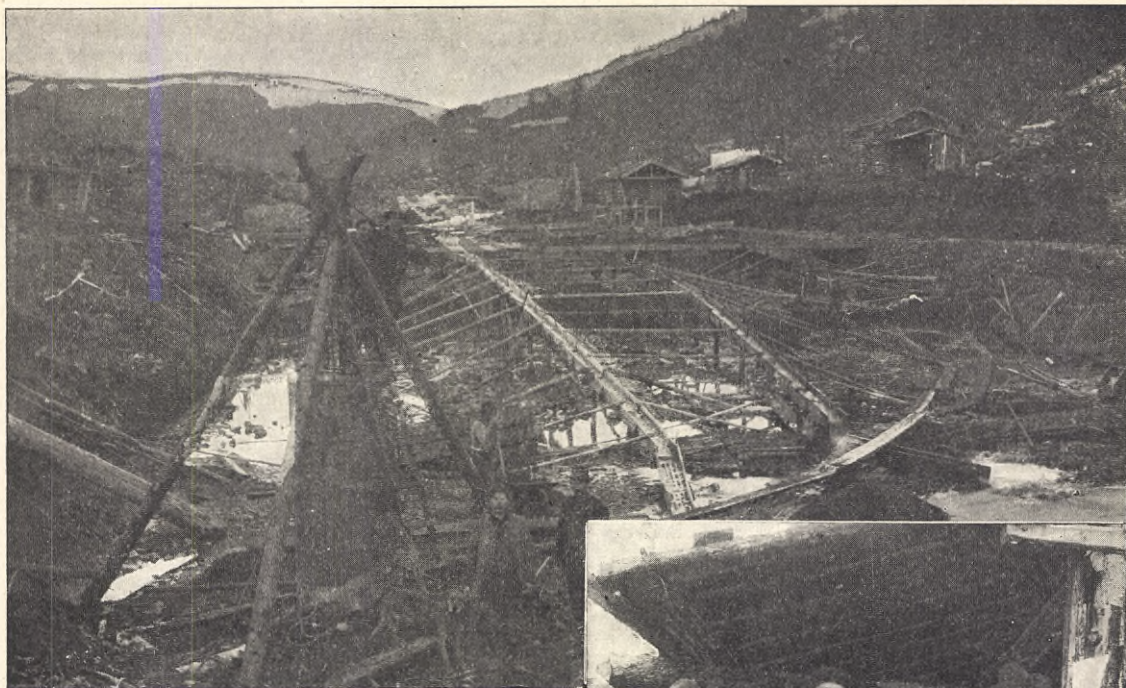
DEN AMERIKANSKA OPERETTSÅNGERSKAN EDNA MAY sjunger för patienterna i ett af Londons sjukhus.

Ofta ser man i de utländska tidningarne, att framstående dramatiska och musikaliska konstnärer och konstnärinnor infunnit sig å hospitalen eller sjukhusen samt där till uppbyggelse och nöje för de stackars sjuklingarne föredragit ett eller annat nummer. Vi ha funnit detta vara en sak, som är syn-

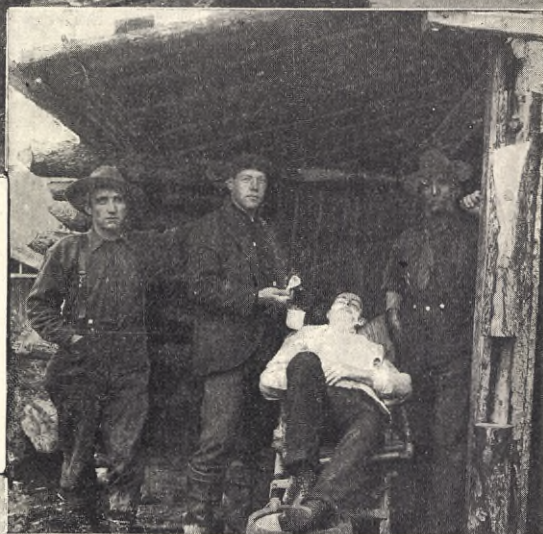
nerligen beaktansvärd, och ett exempel, värdt att följas äfven af våra egna konstnärliga förmågor. För en verklig konstnär bör det ju vara skönt, att med sitt föredrag kunna komma de stackars sjuka att för en stund glömma lidande och plågor.

SVENSKA GULDGRÄFVARE I KLONDYKE.

Fotografier från en landsman tillställda HVAR 8 DAG.

Klondyke, »gulderlandet» i Alaska, är allt för väl känt för att behöfva här beskrivas i ord. Men fotografier därifrån äro sällsyntare, och då vi från en landsman erhållit de vidstående bilderna återgifva vi dem, vissa om, att de skola intressera. De äro tagna vid ett guldvaskeri, där bl. a. ett par tusen svenskar lära söka efter »lyckan».

HVAR 8 DAG.

Öfre bilden: GULDVASKERI I KLONDYKE: Mannen närmast hunden är svensk.
Mellersta bilden: VÄRLDENS NORDLIGASTE RAKSTUGA, belägen ungefär 100 eng. mil norr om Dawson City. Barberaren är svensk, den midt emot honom stående är en indian.
Nedre bilden: BILD FRÅN KLONDYKE.

UNGDOMSKÄRLEK.

ORIGINALSKISS FÖR HVAR 8 DAG AF SAXO.

Hon var en käck, rödkindad skärgårdstös med solbränd hy och tindrande, ljusblå ögon. Nästan alla pojkarne i det lilla fiskläget hade förgapat sig i henne, och när dansen trädde i ljusa sommarkvällar på den knappt tillmätta gräsplanen midt på ön, var den glada Elin alltid mest i farten.

Det vore öfverdrift, om man sade, att hon var vacker. Men där fanns kraft i de runda armarna och hennes knubbiga, bruna näfvar skötte årorna med större skicklighet än någon annan flicka på ön. Hon dansade och sjöng, och hennes skratt genljöd bland bergknallarne, hennes muntra, käcka lynne var som en frisk vårbris, och i hennes många beundrars tycke lika oberäkneligt. Det var nog ej så få af fiskarpojkarne, som kände det svida i skinnet bara vid tanken på de örfilar, hennes små knubbnäfvar voro i stånd att utdela.

Tidigt om morgnarna, när solen ännu stod röd öfver bergstopparna, hördes Elins sång ute från fjärden, där hon satt sina backor. Och sedan dagarne igenom sjöng hon som en kvittrande sommarfågel i den lilla, en gång i tiden rödmålade stugan, där hon bodde tillsammans med sin gamla mor.

Det lugna lifvet på fiskläget bjöd just ej på många omväxlingar. Den ena dagen var den andra lik. Stunder kommo, då Elin tyckte stugan blef för trång, då hon med sitt lifliga lynne kände längtan till flykt ut i världen. Men då stode ju modern ensam och utan stöd.

Det enda, som bröt af mot stillheten därute, var, när storsjöbåtarna kommo tillbaka från sina fiskefärder i Nordsjön, och då var Elin också den första, som sprang ner till stranden och välkomnade de väderbitna sjömännena. Sedan blef det dans på gräsplanen, och glädjen stod högt i sky till långt fram på natten. Och Elin var glad som en kvittrande lärka, hälst när hon fick dansa med Lars-Anders' Johan, den käckaste pojken på hela ön.

De hade alltid varit goda vänner, Elin och Johan. Som barn hade de lekt tillsammans nere vid sjön, när de vuxit upp, fortsatte de leka däruppe på gräsplanen. Att de skulle bli ett par med tiden, hade alla öborna klart för sig. Och Johan trodde också något ditåt, åtminstone önskade han ej något hällre.

Så en kväll, när dansen var slut, och ungdomen drog sig ned mot stugorna, klämde Johan fram med hvad han hade på hjärtat, försiktigt och hänsynsfullt, som alla unga män för sed hafva.

Elin blef först blossande röd och såg med ett uttryck af högsta förvåning på sin bardomsvän. Så slog hon till ett klingande skratt, så att det genljöd i bergen och utropade:

»Nä, hör du, Johan, är du lika sjäpig som alla de andra pojkarne, då trodde jag inte!»

Stackars Johan blef både försagd och förlägen. Att Elin icke skulle dela hans känslor, hade han aldrig kunnat drömma om. Nu var det, som om hon borrar en knif i bröstet på honom. Han följde henne ned till stugan, sade god natt och gick sedan omkring på klipporna halfva natten. Dagen därpå var han sig lik igen, men han var nu mycket ifrigare än de andra att komma ut på fiske så fort som möjligt...

Tiden gick, och Elins längtan att komma ut från hemmet blef allt större. Slutligen kom hon öfverens med sin mor, om att hon skulle söka tjänst i staden, som låg ungefär en mil från fiskläget. Här trufdes hon bättre och lefde sig snart

in i de förändrade vanorna. Visserligen tyckte modern det vore bättre, om hon gift sig med Johan, men Elin sade blott, att hon ville vara fri så länge som möjligt.

»Johan sitter ju inte i sjön», menade hon, »han kan väl vänta.»

Och vänta fick han.

En midsommarafton kom den storsjöbåt, å hvilken Johan befann sig, inseglande till staden för att afyttra sin fångst. De skulle ligga kvar öfver natten, och Johan gick upp i staden för att se på dansen kring majstången.

Där såg han Elin, lustig och glad, svänga om med samma ifver som förr, men han tyckte ej att dansen gick så lätt som där hemma på gräsplanen. Han kände en liflig lust att vråka undan de stלבenta kavaljererna och ta en riktig svängom med sin bardomsvän. Men så under en paus slog hon sig med sin kavaljer ned på en soffa midt framför Johan. Nu hade hon, gubevars, lagt sig till med hatt, och i stället för den tjocka bruna flätan såg han en upptornad frisyra på hennes lilla hufvud. Hon var nog munter och glad, men hennes skratt klingade ej så friskt som förr.

»Nu har hon lärt sig att skratta på stadsmanér också», mumlade Johan, »det är inte min Elin längre.»

Med svidande hjärta gick han ned till båten igen, under det Elin åter valsade bort i dansvimlet med en ny kavaljer.

Sommaren gick och hösten kom med långa, mörka kvällar. Vågorna gingo högt på fjärden, och hafvet dånade mot skären. I den lilla stugan, där Elins vaggas stätt, var det pyntadt och fint. Den gamla gumman därinne väntade besök af sin dotter från staden.

Det var ej den sprittande glada, käcka skärgårdstösen, som nu trädde in genom den låga dörren. Kring de förr leende läpparne låg ett vemodigt drag, och öborna hälsade till hälften skyggt, till hälften motvilligt på den vackra, välklädda flickan. Gumman tyckte, att Elin gärna kunde ha gått i duk och haft sin vackra fläta som förr, men Elin förklarade, att det inte alls gick för sig, då man tjänade hos herrskap i staden.

»Men du ser inte riktigt glad ut, Elin», sade modern bekymrad.

Elin böjde hufvudet och såg en stund ned på det gamla golvet, som lyste nyskuradt med sina otaliga sprickor. Det glänste något i hennes blå ögon, som man ej kunde misstaga sig på.

»Nä, nä, mor» sade hon sakta, »jag kanske var lyckligast här. Jag trodde det skulle bli så trefligt i stan, men vet du, mor, det är ingenting bevändt med det. Ack den, som fick ro ut i sin gamla julle igen.»

»Du kan ju stanna här hos mig, nu som förr», sade den gamla, »jag har saknat dig så mycket.»

»Ack ja, mor, om jag det kunde.»

Hon såg ett ögonblick spörjande på sin mor, liksom väntade hon, att denna skulle kunna läsa hennes tankar. Så kom det dröjande:

»Och Johan, hur har han det nu?»

»Ja, Gud vet, han hade farit ut med de andra för en månad se'n, men ännu ha vi inte hört af dem.»

»Herre Gud, mor, hva' säger du?»

»Vi få väl hoppas det bästa», sade den gamla tröstande. »Hur är det Elin, höll du inte utaf Johan ändå, när allt kommer omkring?»

Ett par klara tårar tillrade utför Elin's kinder och gråtande lutade hon sitt huvud mot moderns skuldra.

Dagarne gingo, men den unga flickan hade ingen lust att fara tillbaka. Stadsdräkten hade hon bytt ut mot sin gamla vadmalskjol, den tjocka, bruna flätan hängde åter utefter ryggen, men rosorna på kinden glödde ej så friska som förr. Och någon sång ljöd ej heller mer från den lilla stugan.

En kväll sutto mor och dotter i köket och hade just slutat sin aftonmåltid, då dörren till rummet öppnades.

»Gå du och se, hvem det är, mor», sade Elin, »jag är lika nöjd om att möta folket här.»

Den gamla gick in i rummet, men hade knappast hunnit inom dörren, förr än hon gaf till ett utrop:

»Herre Gud, Johan!»

»Jo jo men, mor lilla», sade en välkänd röst, »nu komma vi direkt ifrån Skottland. Fisket har gått med glans, och pängar ha vi på fickan.»

Elin stod bakom dörren och hörde bäfvande hvarje ord. Hon nästan var rädd för att visa sig för honom, som hon en gång stött ifrån sig.

»Nå, här må ni bra, ser jag», hörde hon Johan yttra. »Har mor hört någonting från Elin — hon har ju blifvit så fin nu... Hade hon varit min gamla Elin och varit här nu, hade vi kunnat gifta oss. Men det blir väl ingenting af med den saken...»

Han suckade tungt.

Nu tvekade hon ej längre. Lätt som en vind, innan modern hann få fram ett ord, sprang hon in i rummet och slog armarne om Johans hals.

»Hvad! Elin!»

Den unge fiskaren stod som träffad af blixten. Men Elin bara kramade honom med sina kraftiga runda armar, och hennes röst klingade så glad som aldrig förr:

»Ja, käre, käre Johan — din egen gamla Elin!»

VÅRT NYASTE KONSULTATIVA STATSRÅD.

DET SENASTE LUNGSOT- SANATORIET,

K. H. L. HAMMARSKJÖLD.

Till konsultativt statsråd efter numera presidenten *Sven Herman Wikblad*, som ärfat *Hans Forssells* plats som chef för kammarkollegium, har utnämnts revisionssekreteraren *Knut Hjalmar Leonard Hammarskjöld*. Det nya statsrådet, som gjort en lysande karriär, är ännu icke 40 år gammal och torde säkerligen på sin nya plats komma att blifva af ovärderlig nytta, ovanligt kunskapsrik och skicklig, som han är.

Hessleby vid Marienlund, invigdes lördagen den 28 september med en enkel men anslående högtidlighet, och återgifva vi af denna anledning dragen af sanatoriets öfverläkare, docenten vid Lunds universitet *dr Nils Emil Wadstein*. *Dr W.*, som är född 1863, har redan en synnerligen vacker vetenskaplig bana bakom sig, och det nya sanatoriet är att lyckönska till sin framstående och humane öfverläkare.

N. E. WADSTEIN.

FREDRIK ÅKERBLOM. †

Med redaktören, fil. dr *Fredrik Åkerblom*, som den 24 sept. afled efter en längre tids sjuklighet och svår lidanden, bortgick åter en af de mera bemärkta personligheterna i rikets andra stad. Att i de få rader, som här stå till buds, söka skildra hans lifsgärning, är ju en omöjlighet, och få vi därför in-skränka oss till nämmandet af några data. Å. var född den 13 juni 1839, var efter vunnit doktorsgrad en tid lärare vid Göteborgs realgymnasum, blef 1873 redaktör för Göteborgsposten, där han kvarstod i 23 år, till dess han år 1896 grundade Morgonposten, hvars hufvudredaktör han var till sin död. Men han har därjämte idkat en betydande författareverksamhet, i synnerhet som forskare i Göteborgs äldre historia och på landbrukslitteraturrens område. Han var ock ledamot af landbruksakademien och af Göteborgs k. Vetenskaps- och Vitterhetssamhälle. Äfven för kom-

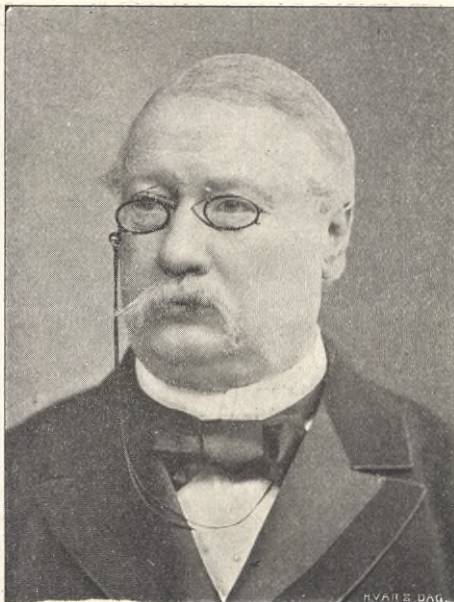

Foto. Jonason, Göteborg.

munala och allmänna värf togs hans kraft i anspråk: han var under många år stadsfullmäktig och representerade under en period Göteborg i Andra kammaren.

Som enskild person och inom sällskaps- och ordenslivet var Å. högt uppburen, och med hans kvickhet, älskvärdhet samt stora musikaliska och poetiska begåfning hade han ju ock alla förutsättningar att här göra sig gällande. Han var inom de båda ordenssällskapen *Par Bricoll* och *S. H. T.* en af de främste, och öfver den stora högtidsfäst, som af Göta *Par Bricoll* i dagarne firats, och till hvilken han skrifvit den storslagna kantaten, kastade bortgängen af dess mångårige ordförande stormästare en sorgens skugga. Denna sorg delas säkerligen af alla dem, som personligen lärt känna *Fredrik Åkerblom*, hans vänfasta sinne och hans ljusa, fasta tro på de goda makterna i lifvet och på dessas seger.

T. v. T.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

AXEL ROOS.

K. L. LUNDBERG

H. L. LIEPE.

JOHN FR. ANDERSSON.

F. R. DEHLGREN. †

C. von ZWEIFBERGK. †

JUBILEUM. Den 1 oktober firade andre regissören vid Dramatiska teatern, *Axel Roos*, 40:e årsdagen af sitt inträde vid teatern. R. debuterade hos sin fader, direktör J. P. Roos, och var sedan anställd vid Stora teatern i Göteborg, Södra teatern, Djurgårds-teatern, Mindre teatern och K. teatern. 1875 fick han anställning vid Dramatiska teatern och blef 1886 andre regissör därstädes.

FÖDELSEDAGAR. 50 år fyllde den 21 sept. hr *Karl L. Lundberg* i Stockholm, innehafvaren af den stora, välkända firman K. M. Lundberg, hvilken affärspalats vid Stureplanen är en af hufvudstadens sevärdheter. Dagen firades med en lyckad tillställning i familjekretsen, hvarjämte den ovanligt värderade och älskade affärsmanen fått mottaga ett stort antal lyckönskningar från när och fjärran.

70 år fyllde den 25 september kyrkogårdsinspektoren vid Östra begravningsplatsen i Göteborg *Henrik Ludvig Liepe*, äfvenledes chef för den betydande stenhuggerifirma, som bär hans namn. Hr L., som själf uppgjort planen till den enastående vackra begravningsplats, som han nu i 36 år med sådan heder förestått, var på högtidsdagen föremål för den lifligaste hyllning från släktingar och vänner.

Femtio år fyllde den 4 oktober kontorschefen hos firman *Gust. Bolander & Comp. John Fr. Andersson*, hvilken då på flerfaldigt sätt hyllades af principal, kamrater och vänner.

DÖDSFALL. Den 19 sept. afled i Sala järnkrandhandlaren *Frans Rudolf Dehlgren*. Han var en för sin alltigenom redbara personlighet i sin hemstad högt värderad man, som innehade en mängd enskilda och kommunala förtroendeuppdrag.

Den bekante landskapsmålaren, f. löjtnanten *Edvard Alexander (Alexis) Ankar-*

crona afled nyligen 76 år gammal. A. blef 1847 underlöjtnant vid Upplands regemente och tog 1852 afsked för att sedan helt ägna sig åt sin konst. Den älskade och begärdade mannen sörjes närmast af maka, barn och barnbarn.

F. direktören i lifförsäkringsbolaget "Svea" *Max Olbers* har aflidit 69 år gammal. Den afridne, som var en synnerligen begärd och konstnärligt, speciellt musikaliskt intresserad man, hade under sin mångåriga verksamhet i Göteborg gjort sig högt värderad och aktad samt sörjes i vida kretsar.

I Norrköping afled den 22 sept. fabrikören *Carl Rudolf von Zweigbergk*, mångårig innehafvare af den stora och välkända firman G. & J. Longgren i Norrköping. Den skicklige och dugande affärsmanen sörjes i vida kretsar.

Den 19 sept. afled i hufvudstaden majoren i armén f. d. majoren vid Svea lifgarde, R. S. O. *Pontus Julius Lillehorn*, 67 år gammal. L. var 1800-53 lärare i gymnastik vid krigsskolan på Karlberg och erhöll 1862 guldmedalj för berömliga gärningar. Han sörjes närmast af maka och barn.

Den 24 sept. afled i hufvudstaden körsnären *Pehr August Ternlund* i en ålder af 54 år. T. hade i omkring 30 år innehaft en af Stockholms största affärer i pelsvarubranschen och var en mycket aktad och omtyckt man.

Med kabinetskammarherren K. N. O. I kl., Stk. D. D. O. m. m. *Friherre Louis Wrede* bortgick en synnerligen human och älskvard personlighet. Frih. W. var född 1816, utnämndes 1851 till kammarherre hos dåvarande kronprinsen Carl samt 1865 till ministerresident i Haag. 1879 tog han afsked ur diplomatiens tjänst samt bodde sedan å det gamla fädernegodset Maglö.

E. A. ANKARCRONA. †

MAX OLBERS. †

LOUIS WREDE. †

P. J. LILLIEHORN. †

P. A. TERNLUND. †

GÖTA PAR BRICOLES HUNDRAÅRSFÄST.

F. M. COLLIANDER.

GEORGE MURRAY.

ARON JONASON.

ALFRED LÖFGREN.

"Det högt lysande sällskapet Göta Par Bricole" firade med stortartade fästligheter söndagen den 30 sept. 100-årsdagen af sin existens — af det Bachanaliska ljuset uppländande i Stapelstaden Göteborg", som det heter i stiftelseurkunden, och meddela vi af denna anledning några af de främsta styrande brödernas bilder.

Förhandlingarne komma vid minnesfästen att ledas af Dep. Styrande Mästaren justiteborgmästaren *Fredrik Mauritz Colliander*, hvilken, alltsedan han 1867 blef arbetsgradernas vice ordförande, i olika befattningar med råd och dåd gagnat och stött sällskapet.

Styrande Kansler är direktör *George Murray*, hvilken vid flera kritiska tillfällen, såsom då Bricolleriet uppsades från Frimurarelogen, och då det gällde att från moderlogen erhålla rätt till nionde gradens utdelande, med aldrig svikande energi trädde i breschen.

Honom har Göta P. B. ock att tacka för, att förste mannen i han stora firma Koral Intendenten *Alfred Löfgren* fått tid och tillfälle att i så hög grad, som skett, ägna sin framstående begåfning åt Bricolleriets tjänst och med sin enande personlighet till ett ypperligt helt samla sångarebröderna.

Ordenstälare och Skald är f. n. hoffotografen, den bekante publicisten *Aron Jonason*, hvilken ock vid 100-årsfästen höll glänsande anföranden, samt mångsidigt som få gjort sig förtjänt om sällskapet, hvars högsta belöning den Westerstrandiska medaljen han ock mottagit, hvarjämte han ock dekorerats med det ämbetsband, som J. A. Wadman burit. Hans kvickhet och förmåga som humoristisk talare äro ju för öfrigt kända öfver allt Sveriges land, hans hjärtgodhet och välvilja af alla, som med honom kommit i beröring.